

ISSN 2522-4549

№ 1-2 НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ **Law & Sciences**
2019 **Право та науки**

Львів
2019

LAW & SCIENCES = ПРАВО ТА НАУКИ

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

Заснований у 2016 році. Виходить 4 рази на рік.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації

КВ № 22525-124258 від 24.11.2016 р.

<http://www.law-sciences.lviv.ua/>

2019, № 1-2

Журнал зареєстровано в Міжнародному центрі періодичних видань (ISSN

ISSN 2522-4549 International Centre, м. Париж)

Журнал "Право та науки" представлено в міжнародних наукометричних базах даних, репозиторіях і пошукових системах: Index Copernicus (Poland), Scientific Indexing Services (SIS), Google Scholar (International, USA), International Innovative Journal Impact Factor (IIJIF), SAJI Journal Index, Wikiversity, Scientific Periodicals Ukraine Vernadsky National Library of Ukraine (Ukraine) та ін.

Засновники: Леськів Соломія Романівна - кандидат юридичних наук (Львів, Україна)

Скриньковський Руслан Миколайович - кандидат економічних наук (Львів, Україна)

Редакційна колегія:

- *головний редактор,*

Леськів Соломія Романівна

Процюк Тетяна Богданівна

Запара Світлана Іванівна Чубенко Антон

Григорович Павлов Дмитро

Миколайович Крамар Руслана Іванівна

Петровський Андрій Володимирович

Машталір Христина Віталіївна

Городиський Іван Михайлович Удовик

Микола Станіславович Пушак Ярослав

Ярославович Князь Святослав

Володимирович Селіверстова Людмила

Сергіївна Шевчук Ярослав Васильович

Павловські Гжегож

Нога Ірина Михайлівна Скриньковський

Руслан Миколайович Юзевич Володимир

Миколайович Коман Богдан Петрович

Огірко Ігор Васильович Коробка Сергій

Васильович

кандидат юридичних наук (Львів, Україна)

- *заступник головного редактора,*

кандидат економічних наук, доцент (Київ, Україна)

- доктор юридичних наук, професор (Суми, Україна)

- доктор юридичних наук, професор (Київ, Україна)

- доктор юридичних наук, доцент (Київ, Україна)

- кандидат юридичних наук, доцент (Львів, Україна)

- кандидат юридичних наук, доцент (Київ, Україна)

- кандидат юридичних наук (Львів, Україна)

- кандидат юридичних наук (Львів, Україна)

- кандидат юридичних наук, доцент (Київ, Україна)

- доктор економічних наук, професор (Львів, Україна)

- доктор економічних наук, професор (Львів, Україна)

- доктор економічних наук, професор (Київ, Україна)

- доктор економічних наук, доцент (Ужгород, Україна)

- кандидат економічних наук (Гужиця, Польща)

- кандидат економічних наук (Маріуполь, Україна)

- кандидат економічних наук (Львів, Україна)

- доктор фізико-математичних наук, професор (Львів, Україна)

- доктор фізико-математичних наук, професор (Львів, Україна)

- доктор фізико-математичних наук, професор (Львів, Україна)

- кандидат технічних наук (Львів, Україна)

Адреса редакції: Україна, м. Львів, вул. Героїв УПА, 73,

корпус 4

Тел.: +38 (097) 999-24-77

E-mail: lawsciencesjournal@gmail.com

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв підприємств, організацій, установ та іншої інформації несуть автори статей. Статті друкуються в авторській редакції. Висловлені у цих статтях думки можуть не збігатися з точкою зору редакційної колегії і не покладають на неї ніяких зобов'язань. Передруки і переклади дозволяються лише за згодою авторів та редакції. Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

© "Право та науки", 2019

ЗМІСТ

Section “Law”/ Розділ “Юридичні науки”

Ковалів М. В., Леськів С. Р., Єсімов С. С., Маиталір Х. В.

Поняття та конституційно-правовий зміст громадянської ініціативи 4

Грищук А. Б., Проць І. М.

Електронне навчання в системі професійної підготовки державних службовців: поняття, сутність та загальна характеристика 11

Єсімов С. С., Курилін І. Р., Ковалів М. В.

Механізм реалізації демографічної функції держави: поняття та структура 17

Section “Economics”/ Розділ “Економічні науки”

Князь С. В., Георгіаді Н. Г., Павленко О. П., Русин-Гриник Р. Р.

Раціоналізація інтегрованих систем управління підприємствами 23

Князь С. В., Богів Я. С., Мацук В. М., Кохалевич К. Р.

Аналізування трансферного потенціалу інноваційного розвитку підприємства 30

Section “Technics”/Розділ “Технічні науки”

Юзевич В. М., Лозован В. П., Скриньковський Р. М., Павловські Г., Ясінський М. Ф.

Визначення місця розгерметизації підземних трубопроводів газотранспортних підприємств 38

Електронне навчання в системі професійної підготовки державних службовців: поняття, сутність та загальна характеристика

E-Learning in the System of Vocational Training of Civil Servants: Concept, Essence and General Characteristic

Гришук Аліна Борисівна

*кандидат юридичних наук,
Львівський державний університет
внутрішніх справ
Львів, Україна*

1st Alina Hryshchuk

*PhD (Law),
Lviv State University of Internal Affairs
Lviv, Ukraine*

Проць Іванна Миколаївна

*кандидат юридичних наук,
Львівський державний університет
внутрішніх справ
Львів, Україна*

2nd Ivanna Prots

*PhD (Law),
Lviv State University of Internal Affairs
Lviv, Ukraine*

Анотація — У статті розглядається з'ясування та узагальнення теоретичного і практичного аспектів правового забезпечення електронного навчання в системі професійної підготовки державних службовців, а також вироблення пропозицій та рекомендацій, що сприятимуть розвитку у даній сфері. Електронне навчання на сьогодні є розширенням поняття "дистанційне навчання" та означає різні форми та способи навчання на основі сучасних інформаційних технологій та мережі Інтернет. Тому у статті здійснено аналіз поняття та особливості дистанційного навчання.

Ключові слова - Державний службовець, професійна підготовка, електронне навчання, дистанційне навчання, інформаційні технології, навчальні курси, освіта.

Abstract - The article deals with the elucidation and generalization of the theoretical and practical aspects

of the legal support of e-learning in the system of vocational training of civil servants, as well as the development of proposals and recommendations that will promote development in this area. E-learning today is an extension of the concept of "distance education" and means different forms and methods of learning based on modern information technology and the Internet. Therefore, the article analyzes the concept and features of distance learning.

Keywords - civil servant, vocational training, e-learning, distance learning, information technology, training courses, education.

I. ВСТУП

Інформатизація освіти - частина інформатизації суспільства, процесу, який набув рис інформаційного вибуху або революції зі середини ХХ ст., що дає підставу характеризувати сучасне суспільство як інформаційне. Це означає, що у всіх сферах людської діяльності зростає роль інформаційних процесів,

потреба в інформації і засобах для її виробництва, обробки, зберігання та використання. Інформація стає науковою і філософською категорією нарівні з такими категоріями, як час, енергія, матерія.

Зростання потреби в інформації і збільшення потоків інформації в людській діяльності зумовлює появу нових інформаційних технологій - застосування електронних засобів для роботи з інформацією, поряд із традиційними інформаційними технологіями, в яких використовуються традиційні носії інформації (папір, плівка). Попри те, слід зазначити, що за всієї привабливості нової форми навчання для її становлення і розвитку необхідна чітка нормативна база.

Інформаційно-технологічна тенденція розвитку дистанційної освіти в Україні тісно пов'язана з інформатизацією, яка на сучасному історичному етапі має стратегічне значення для нашої країни. У наш час виробництво інформаційного продукту через його високу товарну вартість є важливим чинником економічного розвитку країни. Інформаційні технології, проникаючи в усі галузі діяльності людини, змінюють характер праці як у виробничій, так і у невиробничій сферах, впливають на структуру національної економіки, підвищують рівень інформування широких верств населення й таким чином сприяють демократизації суспільства. Ці тенденції, що в усьому світі визначаються як процес інформатизації, позначаються на житті суспільства. Порівняно з традиційними індустріальними методами їх застосування дає можливість забезпечити підвищення рівня матеріалізації інтелектуальної праці і якості виробів. Саме через це найбільш розвинуті країни світу отримують на міжнародних ринках значні переваги.

Розвиток високих технологій у все більших масштабах підвищує попит на інтелектуальність в освіті широких мас населення будь-якої країни. Впровадження інноваційної форми навчання, а саме дистанційної - забезпечить ефективну управлінську діяльність державних службовців як сьогодні, так і в майбутньому, яка через системність, актуальність, постійну модернізацію й адаптацію до сучасних умов існування суспільства сприятиме становленню України як європейської держави.

Вдосконалення дистанційного навчання дасть змогу подолати брак висококваліфікованих управлінських кадрів, які мають володіти новітніми інформаційними технологіями у сфері електронного навчання й методиками управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що проблема впровадження інноваційних форм навчання розглядається в працях К. О. Баханова, О. В. Канарської, М. В. Кларіна, В. Я. Ляудіс, Л. С.

Подимової, В. О. Сластьоніна, Н. Р. Юсуфбекової та інших.

Тому *метою статті* є нормативно-правове забезпечення електронного навчання в системі професійної підготовки державних службовців із використанням дистанційних освітніх технологій, а також особливості його використання в Україні.

II. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Організаційно-правовому забезпеченню процесів підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців приділяється значна увага як на державному, так і на регіональному рівні.

Стратегічним курсом політики уряду передбачено необхідність модернізації існуючої системи державного управління, здійснення суттєвих інституційних змін, гармонізації національного законодавства з європейським, адаптації процесів управління публічними інституціями до сучасних європейських реалій. Зазначене актуалізує потребу у висококваліфікованих управлінських кадрах, здатних ефективно працювати на користь держави та реалізовувати системні зміни для забезпечення її конкурентоспроможності у світі.

У цьому контексті особливого значення набувають процеси розроблення стратегій та програм розвитку освіти в цій сфері, запровадження до навчального процесу інноваційних освітніх технологій, реалізація науково-практичних та навчально-методичних комунікаційних заходів [1, с. 95].

Зазначена система професійної підготовки для державних службовців є достатньо комплексною, проте, з огляду на знану чисельність держслужбовців, навантаження на цю систему є надто високим, а якість навчання не завжди відповідає сучасним реаліям. Сучасний стан професійного навчання державних службовців має інформаційний або академічний характер і меншою мірою характеризується динамічністю та практичною цілеспрямованістю щодо здобуття певних навичок, необхідних для виконання службових обов'язків.

Еволюція інформаційно-комунікаційних технологій, інформатизація суспільства, зміна способів розповсюдження та застосування інформації значно впливають на процес навчання. Одним із сучасних засобів реалізації процесу навчання на основі інформаційно-комунікаційних технологій є дистанційна освіта. Дистанційні форми і методи навчання сприяють індивідуалізації процесу професійної підготовки майбутніх фахівців, збільшують обсяг самостійної роботи, формують інформаційну культуру, настановлюють на

використання інноваційних засобів знаходження та використання інформації.

Освіта є основою інтелектуального, духовного, культурного, економічного, соціального розвитку суспільства і держави.

Розглянемо одне з визначень “освіта”, яке є, на наш погляд, найбільш оптимальним і точним: це певне надбання особистості, що проявляється у її поведінці. Звідси мінімум кілька принципово важливих висновків для продовження розгляду проблеми, власне пошуку інноваційної моделі безперервної освіти державних службовців у контексті навчання впродовж життя:

- освіта належить головним чином до індивідуальної, спеціальної культури людини і перебуває в психіці суб'єкта (особистості);

- освіта формується у процесі навчання, пізнання світу, набуття людиною власного життєвого досвіду, соціальної практики;

- освіта - безперервний процес, що залежить від стану середовища, в якому відбувається розвиток людини, і від індивідуальної творчості людини [2, с. 213-214].

У контексті зазначеного стає зрозуміло, що освіта державних службовців в сучасному світі має бути максимально індивідуалізованою; будуватися на найкращих освітніх технологіях; бути в безперервному розвитку.

Серед основних характеристик безперервної освіти державних службовців, на нашу думку, можна визначити такі: масовий, всеохоплюючий характер освіти. Тобто освіта перестає бути певною мірою елітарною сферою, предметом небагатьох - еліти. Освіта стає предметом більшості, передусім дорослого населення тих країн, які гостро відчувають необхідність переходу від індустріальних та постіндустріальних суспільств до суспільств інформаційних [3, с. 99-100].

Останнім часом отримав розповсюдження термін “електронне навчання”, який означає процес дистанційного навчання в електронній формі через мережу Інтернет із використанням освітніх інформаційних технологій на базі систем управління навчанням. “Електронне навчання” на сьогодні є розширенням поняття “дистанційне навчання” та означає різні форми та способи навчання на основі сучасних інформаційних технологій та мережі Інтернет. Упровадження сучасних дистанційних технологій в освітню систему традиційного професійного навчання доповнює, удосконалює, розвиває її за рахунок створення мобільного інформаційно-освітнього середовища, на базі яких для вивчення окремих навчальних дисциплін створюються дистанційні курси з навчальними

матеріалами для мережевого навчання [4, с. 278].

Розвиток інноваційної освіти державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування передбачає розвиток наступних складових, що обумовлюють її функціонування у сучасному суспільстві:

- створенням сприятливих, творчих умов у сфері освіти державних службовців з метою генерації та культивування інноваційного процесу, що обумовлюються політичними і економічними процесами у суспільстві;

- забезпеченням матеріальних можливостей педагогічних інновацій, обумовленим економічною політикою держави;

- формування особистості, що володіє інноваційної здатністю аналізувати, прогнозувати і моделювати професійний результат своєї діяльності, а також планувати впровадження інновацій у професійну діяльність;

- створенням інноваційної системи навчання, що складається з, інноваційного процесу навчання та спирається на інноваційну концепцію професіоналізації державного управління та розвитку громадянського суспільства;

- включенням в інноваційну систему освіти інноваційної системи виховання, яка передбачає формування духовної та моральної особистості.

Попри те, що електронне навчання впроваджується в національну практику без сформованої нормативно-правової бази, ігнорування необхідності опрацювання законодавчої бази призводить до уповільнення практичного впровадження електронного навчання. Підготовка фахівців залежить від форм і методів навчання. У країнах Європейського Союзу (Велика Британія, Бельгія, ФРН, Польща) застосовується модель навчання державних службовців, яку можна назвати розподіленою. Розподілене навчання використовує безліч технологій навчання, зокрема інформаційно-телекомунікаційну мережу Інтернет і дистанційне навчання [5, с. 21-22].

Відповідно до Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні державна інформаційна політика має базуватися на концептуальних, систематизованих наукових і методологічних розробках, упорядкованих в єдиній концепції, яку слід формувати як сукупність цілей, що відображають національні інтереси в інформаційній сфері; стратегії і тактики управлінських рішень і методів їх реалізації, розроблених і реалізованих державною владою для регулювання та вдосконалення і безпосередньо процесів інформаційної взаємодії у всіх сферах життєдіяльності суспільства й держави, і процесів (у широкому сенсі) технологічного забезпечення такої

взаємодії [6].

Розглянемо проблеми щодо легітимізації електронного навчання та визначення його статусу в системі освіти України.

Найперше отримання освіти будь-якого рівня за допомогою електронного навчання не обумовлено у правових нормах. З одного боку, це не забороняє використання електронного навчання, з іншого - не дає змоги враховувати специфіку електронного навчання, а також не стимулює його розвиток. Водночас до різнопланового навчання на основі електронного реалізується підхід, ідентичний традиційним способам здобуття освіти. Відтак виникають серйозні непорозуміння та конфліктні ситуації.

Другий аспект полягає в ідентифікації статусу електронного навчання в системі освіти держави. У чинному законодавстві України йдеться лише про дистанційні освітні технології, які застосовуються у рамках традиційних форм навчання. Водночас можна говорити про існування нової форми отримання освіти - дистанційної. Отже, доцільно законодавчо закріпити поняття електронного навчання як особливої форми здобуття освіти. Водночас слід зауважити на тому, що введення нової форми отримання освіти потребує ґрунтовної корекції цілої низки правових норм.

На основі аналізу нормативних правових актів України щодо застосування інформаційно-комунікаційних технологій в освітній сфері, можна сформулювати певні рекомендації, що дадуть змогу вирішити чимало проблем стосовно визначення статусу та місця електронного навчання у системі освіти. Відтак доцільно внести до переліку законодавчо закріплених форм отримання освіти електронну форму. Для цього необхідно ст. 49 "Форми навчання у вищих навчальних закладах" Закону України "Про вищу освіту" доповнити такими формами освіти, як електронна і екстернат, а також і пунктом 3 такого змісту "Перелік професій та спеціальностей, отримання яких в очно-заочній (вечірній), заочній, електронній формі і формі екстернату не допускається, встановлюється Кабінетом Міністрів України".

Наступна проблема стосується гармонізації й обумовлена ігноруванням нормативними правовими актами України особливостей електронного навчання та необхідності розробки і застосування зовсім інших специфічних вимог до ліцензування закладів освіти, де в повному обсязі застосовують дистанційні освітні технології.

На думку М. Терентьєва, варіант гармонізованих норм повинен враховувати принципи Болонського процесу та міжнародну практику скорочення

контрольних процедур, що здійснюють державні органи управління освітою, та зростання ролі громадської акредитації [7].

Закон України від 23 грудня 1993 р. № 3792-ХІІ "Про авторське право і суміжні права" [8] не містить спеціальної глави або параграфа, присвячених розробникам педагогічної продукції, що функціонує на базі інформаційно-комунікаційних технологій. Водночас така продукція, безумовно, є об'єктом авторського права. Необхідність її включення до ст. 1 "Визначення термінів" закономірна, оскільки особливості правового режиму мають розглядатися нарівні і за аналогією з деякими нормами статей Закону, що містять правила, загальні для всіх об'єктів авторського права. Зокрема, ст. 18, що спрямована на регулювання відносин, що виникають зі створенням творів науки, літератури і мистецтва, передбачена не тільки тому, що подібна норма міститься у Законі України "Про охорону прав на винаходи і корисні моделі" [9] щодо програм для електронно-обчислювальних машин, а й тому, що нині значно зріс інтерес держави до бюджетного фінансування створення найрізноманітніших творів (наприклад, телефільмів, підручників, творів образотворчого мистецтва і архітектури тощо). Тому назріла необхідність передбачити відповідні правила щодо всіх видів об'єктів авторського права, зокрема щодо прав розробників педагогічної продукції, що функціонує на базі інформаційно-комунікаційних технологій.

Нині у різних вищах, що готують спеціалістів для державної служби України, зазвичай навчальні дисципліни "Інформаційне право" і "Правова інформатика" читаються як дисципліни за вибором; навчальну дисципліну "Судова статистика" як базовий розділ охоплює навчальна дисципліна "Юридична статистика"; дисципліна "Телекомунікаційне (телематичне) право" не читається, а дисципліни "Інформологія", "Правова інформологія", "Юридична логіка" й "Інформаційно-правове забезпечення правоохоронної діяльності" читаються факультативно.

Водночас через стрімкий розвиток інформаційного сектора державного управління всіх країн Європейського Союзу, а також впровадження правових автоматизованих інформаційних систем (на кшталт Integrated Court Management Systems - США; Єдиного державного реєстру судових рішень - Україна та ін.) на практиці постає необхідність освітньої стандартизації навчального процесу підготовки державних службовців.

Конкретний предметний зміст правового забезпечення електронного навчання в системі професійної підготовки державних службовців

звикористанням дистанційних освітніх технологій має самостійно визначатися, з огляду на реалії багаторівневої системи формування органів державного управління. Зміст відповідних завдань не може бути сприйнято без уваги на інтеграцію до Європейського Союзу. Тут спрацьовують обставини зумовлені занепадом розвитку національного освітнього права поряд із нормативним регулюванням освітнього процесу в Європейському Союзі. Попри це, адміністративно-правове регулювання освітнього процесу у сфері державної служби має забезпечити впровадження у навчальний процес новітніх освітніх технологій.

Зокрема, доцільно, як приклад, навести навчальний комплекс у Wyzsza szkoła administracji publicznej/ Stanisława Staszica w Białymstoku (Польща) [10]. Розроблений комплекс дистанційної освіти дає змогу проводити дистанційне навчання без відриву від виробничої діяльності, яке й передбачає засвоєння через інформаційно-телекомунікаційну мережу «Інтернет» відеолекцій провідних фахівців Академії та навчально-методичних посібників, проведення практичних занять в інтерактивному режимі, обговорення актуальних проблем у режимі відеоконференцій, дистанційне тестування.

У системі дистанційного навчання передбачений окремий модуль для спілкування з викладачем дистанційних курсів. Для цього треба перейти у вкладку «Спілкування». У цьому ж розділі особи, які навчаються, мають змогу обмінюватися повідомленнями між собою за допомогою «Форуму» або ж в особистих «Блогах». Спілкування з викладачем можливе також шляхом звернення до спеціальних форм під час ознайомлення з навчально-методичними та лекційними матеріалами через підрозділ «Наука».

Основна перевага дистанційного освітнього комплексу - це наявність можливостей підвищення кваліфікації із застосуванням дистанційних освітніх технологій, що дає змогу пройти повний курс навчання або підвищення кваліфікації без відриву від виробництва зі збереженням значної кількості бюджетних коштів (витрати на відрядження, проїзд, проживання, харчування тощо). Особливе місце в електронному навчанні відведено відеолекціям, однак використання цього ресурсу вимагає наявності у користувача доступу до інформаційно-телекомунікаційної мережі «Інтернет», швидкість каналу якої має відповідати вимогам для відтворення матеріалу. За відсутності такого користувачеві дистанційного освітнього комплексу надається доступ до матеріалів у текстовому вигляді. Портал створено за допомогою сучасних засобів web-дизайну, що дає змогу оперативно видозмінювати

інтерфейс відповідно до вимог. Необхідно зазначити, що взаємодія між суб'єктами цього проекту здійснювалася передусім за допомогою програми Skype через віддалені канали зв'язку.

III. ВИСНОВКИ

Глобальний процес переходу від індустріального до інформаційного суспільства, соціально-економічні зміни, які відбуваються в Україні, вимагають істотних перетворень у багатьох сферах діяльності держави на основі сучасних наукових досліджень. Особливо це стосується вирішення актуальних проблем розвитку системи підготовки державних службовців на основі нових прогресивних концептуальних підходів, впровадження у навчальний процес новітніх педагогічних технологій і науково-методичних розробок, пов'язаних із використанням нових інформаційно-комунікаційних технологій.

З 1 липня 2014 р. набрав чинності Закон України № 1556-VII «Про вищу освіту», в якому з-поміж новел необхідно виокремити застосування

електронного навчання і дистанційних освітніх технологій. Закон, зокрема, спрямований на упорядкування національної системи освіти відповідно до вимог глобального інформаційного суспільства і надання електронному навчанню правового статусу.

Доцільно було б внести зміни до Закону України від 1 липня 2014 р. № 1556 «Про вищу освіту», розширивши понятійний апарат визначенням дистанційного навчання як сукупості інформаційних технологій і засобів їх забезпечення, що дають змогу здійснити доступ до інформаційних ресурсів досліджуваних навчальних дисциплін відповідно до плану освітнього процесу, забезпечити інтерактивну взаємодію осіб, які навчаються, і викладачів, надання державним службовцям можливості самостійної роботи щодо освоєння досліджуваного навчального матеріалу, а також здійснити оцінювання їх знань і навичок, отриманих під час навчання;

Нормативно-правові акти України сьогодні не повною мірою враховані особливості дистанційної освіти. Існує необхідність розробки і застосування інших специфічних вимог до ліцензування установ, що застосовують дистанційні освітні технології, оскільки відсутнє однозначне використання понять «електронне навчання» і «дистанційне освіта», яке необхідне для визначеності і чіткості правового регулювання, що формується у рамках застосування інформаційно-комунікаційних відносин суб'єктів навчального процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- [1] Шуневич Б. Обґрунтування наукової термінології з дистанційного навчання. Проблеми української термінології : Вісник Національного університету "Львівська політехніка". 2003. № 490. С. 95-104.
- [2] Титенко С. В., Гагарін О. О. Керування контентом веб-систем безперервного навчання. зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф., XV Міжнародна наук.практ. конф. "Інформаційні технології в економіці, менеджменті і бізнесі. Проблеми науки, практики і освіти" : Київ, 23-26 лют. 2010 р. К. : Європ. ун-т, 2010. 290 с.
- [3] Полат Е. С. Теория и практика дистанционного обучения: [учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений]. М. : Академия, 2004. 416 с.
- [4] Кухаренко В. М. Методика розробки дистанційних курсів для державних службовців. Прикладна статистика.проблеми теорії та практики. Збірник. наук. праць. Вип. 3. К., 2008. С. 278-285.
- [5] Лебедева М. Б. Дистанционные образовательные технологии: проектирование и реализация учебных курсов. М. Б. Лебедева. СПб.: БХВ. Петербург, 2010. 336 с.
- [6] Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.05.2013 р. № 386 -р . URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80> .
- [7] Терентьев М. В. Формування змісту вищої освіти за спеціальністю "державне управління": автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : 25.00.03 "Державна служба". Дніпропетровськ, 2010. URL: <http://mydisser.com/ua/catalog/view/386/819/7653.html>
- [8] Про авторське право і суміжні права : Закон України від 23.12.1993 р. № 3792. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> .
- [9] Про охорону прав на винаходи і корисні моделі : Закон України від 15.12.1993 р. № 3687. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3687-12> .
- [10] Wyższa szkoła administracji publicznej im. Stanisława Staszica w Białymstoku. URL: <http://www.wsap.edu.pl/wsap/> .

Наукове видання

Law & Sciences

Право та науки

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

№ 1-2

2019

Підписано до друку 11.02.2019 р.
Формат 60x84 ¹/₈. Папір офсетний. Друк на різнографі.
Умовн. друк арк. 4,77. Наклад 100 прим.

Друк ФОП Король І. В.
м. Львів, вул. Гнатюка, 17
Ел. пошта:lvivprint@ukr.net.
Тел.: 096 59-88-924

Витяг з реєстру платників єдиного податку
№ 1713073400422 від 28.02.2017 р.